643/02

Den 17. april 2002 blev i sag nr. 56.197:

xxxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over størrelsen af den af selskabet udbetalte ménerstatning efter et ulykkestilfælde sket den 9/11 1988, hvor hun blev ramt i hovedet af en dør.

Sagen har været forelagt Arbejdsskadestyrelsen, der i april 1990 har fastsat méngraden til 12%, hvilket efterfølgende er begrundet som følger: "Man har ved otologisk undersøgelse på Høreklinikken, Vejle Sygehus, konkluderet, at der hos K.A. [klageren] ikke er tegn på hørenedsættelse. Der er ifølge øjenspeciallægeerklæring fra overlæge C. ... ej heller nogen synsnedsættelse som følge af ulykkestilfældet, idet K.A.'s nedsatte syn på højre øje skyldes en bygningsfejl. ... Styrelsen har på baggrund af neurokirurgisk speciallægeerklæring af 19.07.1989 fra overlæge, dr. med. F.J., vurderet følgerne efter kranietraumet som et postcommotionelt syndrom og fastsat invaliditetsgraden til 12%, hvilket er i overensstemmelse med styrelsens praksis i arbejdsskadeforsikringssager, hvor der er tale om tilsvarende skadefølger."

Arbejdsskadestyrelsen har i maj 1991 fastholdt en méngrad på 12%.

Selskabet har udbetalt 48.000 kr. i overensstemmelse med méngraden.

Arbejdsskadestyrelsen har i januar 1992 uddybet méngradsfastsættelsen således: "Det er ikke styrelsens opfattelse, at hele Deres nuværende tilstand skyldes det relativt beskedne traume, De var udsat for den 9.11.1988, men en forudbestående psykisk lidelse. Deres reaktive psykose må antages at være forårsaget af et paranoidt, neurotisk beredskab, der allerede blev påvist under Deres indlæggelse på nervesanatorium i 1978, samt af en række belastende forhold i Deres hjem og på Deres arbejde. De 12% er givet for den forværring af forudbestående psykisk lidelse, som ulykkestilfældet må anses at have medført. Der ses ikke at foreligge nogen erstatningsberettigende hørelidelse, og Deres nedsatte syn på højre øje skyldes en bygningsfejl og kan ikke sættes i forbindelse med ulykkestilfældet. Efter styrelsens praksis svarer 12% til følgerne efter en hjernerystelse med psykisk overbygning."

Sagen har herefter været indbragt for retten, hvor der i oktober 1992 er indgået et indenretligt forlig, således at selskabet betalte yderligere 10.000 kr.

Klageren bestrider, at retsforliget vedrørte ulykkestilfældet den 9/11 1988. Dette fremgår dog af stævningen.

I en skrivelse af 19/2 2001 fra Brædstrup Sygehus hedder det bl.a.: "Jeg har ikke i dine blodprøver kunnet finde, der er øget tendens til blodpropper, og der er heller ikke fundet tegn på, at der nogen reumatisk lidelse, som kan forklare dine kolde fingre. De har dog nogle hudforandringer, der kan give mistanke om et såkaldt antifosfolipsdyndrom, hvilket betyder, at du kan have nogle antistoffer i blodet, som er rettet imod de vægstillede celler i dine blodkar. For helt sikkert at afklare dette, vil jeg foreslå, at du får foretaget nogle supplerende specialprøver, hvor vi samtidig yderligere vil kontrollere dit stofskifte, som har vist sig at ligge i det nedre normale område. Alt i alt må jeg konkludere, at det drejer sig om en kronisk præget tilstand, og at mange ting nok kan forklares fra dit kranietraume tilbage til 1988."

I en skrivelse af 27/4 2001 hedder det endvidere: "Jeg må meddele, at de øvrige blodprøver er normale og ikke giver nogen forklaring på dine mange gener i arme og ben. Der er ikke fundet holdepunkter for, at du har øget blodproptendens, og vi kan heller ik-

ke finde nogen sikre tegn på, at du har en bindevævslidelse, en såkaldt reumatisk sygdom. ... Du er afsluttet herfra, men jeg vil naturligvis meddele dig, hvis den sidste prøve skulle give nogen ændring i den endelige konklusion. Jeg vil mene, at din tilstand er af kronisk karakter, og som anført muligvis en følge af en kranielæsion for flere år tilbage, ..."

Selskabet gør gældende, at sagen er endeligt afsluttet ved retsforlig i 1992, og at et eventuelt krav i øvrigt er forældet i medfør af forsikringsaftalelovens § 29.

Så vidt det ses klages der ligeledes over, at selskabet har afvist en faldskade den 30/6 1991, under henvisning til, at faldet skyldes besvimelse. Denne sag har tidligere været behandlet af nævnet, der ved kendelse af 21/6 1993 måtte afvise at afgøre sagen, idet den krævede en egentlig bevisførelse vedrørende årsagen til faldet.

Selskabet finder ligledes, at et eventuelt krav i forbindelse med denne skade er forældet.

Nærværende klage er modtaget i nævnet den 3/7 2001.

Nævnet udtaler:
Efter en gennemgang af sagen finder nævnet det ikke sandsynliggjort, at klageren har nogen berettigede krav mod selskabet, og finder i øvrigt, at krav efter skaderne den 9/11 1988 og 30/6 1991 er forældet i medfør af forsikringsaftalelovens § 29.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard